

Co potěšilo učitelský sbor předínské školy

V rámci distanční výuky dostali žáci deváté třídy zadáno od pana učitele Herbrycha, který je jejich učitelem češtiny, vypracovat domácí slohový úkol na téma "Proslov ke slavnostnímu zakončení školní docházky v předínské škole".

Slohové práce se vydařily, bylo to velice zajímavé počtení. Jedna slohová práce nám všem udělala zvláště velkou radost, četli jsme ji všichni několikrát a vyvěsili jsme si ji ve sborovně na nástěnku. Celému učitelskému sboru to dodalo pocit, že má jejich práce smysl a že učitelství je krásné řemeslo. Posuďte sami. Děkujeme Eriku.

*Mgr. Libuše Vyhnálková
ředitelka ZŠ a MŠ Předín*

Proslov k zakončení školní docházky Erik Ondráček

Vážená paní ředitelko, vážené paní učitelky, vážení páni učitelé, milí spolužáci,

ani jsem se nestačil ohlédnout a už je konec mé povinné školní docházky na základní škole. Nástup do školy do Předína si pamatuji, jakoby to bylo dnes. Nastupoval jsem až ve třetí třídě a věřte, že to pro mě nebylo vůbec jednoduché. Báł jsem se, jací tady budou učitelé, jací budou mí spolužáci. Vůbec nikoho z vás jsem neznal. Ale musím říct, že jsem měl velké štěstí. Učitelé jsou zde na jedničku s hvězdičkou.

Paní ředitelka je laskavý a milý člověk. Nikdy se mi nestalo, že by něco „zametla pod koberec“, vždy měla vstřícné jednání. Jste skvělá ředitelka a máte srdce na pravém místě! Především musím poděkovat paní učitelce Kučerové a paní učitelce Chaloupkové. Byly jste jako moje druhé „mámy“ a za to vám moc děkuji. Kolikrát jste mě vyslechly, moje obavy, moje přání. Pomáhaly jste mi, co vám síly stačily a věřím tomu, že to někdy nebylo vůbec jednoduché. Neztrácejte víru v žáky, někteří vám to vrátí zpět! Pan učitel Herbrych k nám sice přišel později, ale zapadl jako hrneček na podtácek. Je to úžasný učitel, snaží se dělat češtinu a dějepis zábavnější. Držím mu pěsti, aby mu to nadšení dlouho vydrželo. Má to smysl pane učiteli! Paní učitelka Vyhnálková – díky ní nejsem v matematice celkem ztracený, má ráda přísnost a řád, ale to k matematice tak trochu patří. Rád si na vás vzpomenu i po letech! Paní učitelka Adámková nikomu nic nedaruje zadarmo a to ani mě ne. Mám ji rád, protože mi vždycky podala pomocnou ruku. Sice chemikem nikdy nebudu, ale na Vás si paní učitelko, zavzpomínám vždycky, když půjdu do lesa, do přírody. Bez Vás by to ani nebyla hodina přírodopisu! Pan učitel Tesař je velice chytrý fyzik, a zároveň velmi dobrý pomocník. Mám Vás rád, pane učiteli! A ti, kdo Vás v hodině neposlouchají, prohloupili! Paní učitelka Suchá – díky ní nejsem ztracen v mapě. Přeji Vám hodně usměvavých a nadšených tváří! Díky paní učitelce Vídenské mám rád hudbu, a když mi bude nejhůř, vzpomenu si na její slova, že písnička mi rozjasní den. Rozdávejte tuto krásu dál! A poslední člen týmu učitelů je pan učitel Kovář. Nastolil jste v hodinách tělocviku pevná a ostrá pravidla, ale já jsem za to rád. I když bývám po hodinách tělocviku úplně vyřízený, jsem rád, že něco pro sebe dělám. Držím Vám palce, jen tak dál!

Loučím se i s vámi moji spolužáci. Myslím, že jsme mohli být lepší kolektiv, víc se navzájem podržet, pomáhat si a víc se přátelit. Ale i přes to budu mít na vás celkem hezké vzpomínky. Přeji nám všem, aby se nám splnila naše přání. Abychom měli dobrou práci, která nás bude bavit a kolem sebe lidi, díky nim nám bude na tom světě dobře.

Je mi líto, že tuto školu opouštím, mám vás všechny rád! Tak na shledanou, možná se ještě někdy někde potkáme!